

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 91. Papa Papis Dia: "Ik wil de Reuzegommers recht in de ogen kijken."

Het Nieuwsblad podcast, de stemmen van Assise.

Hallo, mijn naam is Pieter Huibregs, misdaadreporter bij het Nieuwsblad.

En ik ben Cedric Lagast, journalist bij diezelfde krant.

En dit is onze podcast, de stemmen van Assise,

waarbij we voor elk proces in een zaak duiken

en hun meenemen achter de schermen van de rechtszaal.

En deze week hebben we het over de zaak Sanda Dia.

Met een hoofdrol 18 reuzigommers die vanaf maandag terechtstaan.

Vier en een half jaar na Dia's dood komt er eindelijk een volledig proces.

Dag, Pieter. Dag, Cedric.

Pieter, we gaan het vandaag hier hebben in onze podcast

over een zaak waar we het al een paar keer over gehad hebben.

Het is geen Assise-proces, en weer wel van de titel van onze podcast,

maar het is wel een zaak die de ampleur heeft van een Assise-proces.

Laten we maar zeggen, het gaat over de zaak Sanda Dia.

Een zaak waar jij al tientallen artikels over hebt geschreven,

waar je een boek over hebt geschreven,

waar wij twee vorig jaar samen een podcaster reeks over gemaakt hebben.

En nu maandag zijn we toe aan het volgende hoofdstuk

in heel dat verhaal, namelijk de herstart, zeg maar,

van het proces over de dood van Sanda Dia.

Ja, het is toch wel, denk ik, een van de meest praakmaken,

de gerechtelijke dossiers van de afgelopen jaren.

Zoals je zegt, Cedric, heb ik heel veel overgeschreven.

We hebben er podcast reeks en over gemaakt.

Maar nu, ja, specifiek voor de herstart van het proces maandag in Antwerpen,

ben ik met de vader van Sanda Dia, Papis Dia,

ja, op toch, zeg maar, op België is het toch geweest,

langs Leuven, langs Forzenlaar, eigenlijk op de plekken

waar Sanda Dia zijn laatste momenten in leven heeft beleefd.

En het was de eerste keer, heb ik begrepen, dat hij op die plek kwam,

dat hij onder meer op dat plek kwam,

waar zijn zo gestorven is, eigenlijk, de put in vorschele.

Ja, en ik denk dat we geen enkele luister moeten overtuigen

dat dat zeer emotionele momenten waren.

Het was super confronterend.

En we gaan er later in de podcast uitgebreid op terugkomen.

En waarom wouden we precies nu naar die plek?

We hebben al het absoluut gezien, hebben voor de start van het proces,

omdat het natuurlijk gaat over die twee dagse doodpij,

4 en 5 december 2018, die valokant is verlopen.

En hij kan het niet aan om heel dat straf dossier van A tot Z gelezen te hebben,

maar hij moest dat met zijn eigen ogen zien,

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 91. Papa Papis Dia: "Ik wil de Reuzegommers recht in de ogen kijken."

want kijk, in welke plekken in Leuven is Sanda geweest?
Hoe is dat juist verlopen?
Wat zijn de cruciale momenten van die twee dagse doodpij?
En zeker, ja, de befaamde put waar Sanda Dia meer dood dan levend is uitgehaald.
Dat wou hij, hoe zwaar ook voor hem, met zijn eigen ogen gezien
voor het proces om de reuzigommers als ze dan op het proces dingen zouden zeggen,
die niet stroken met de waarheid om meteen te kunnen tussenkomen.
Pieter, misschien moeten we ook een beetje de mist opklaren
voor een aantal luisteraars die nu zitten te luisteren
en denken van, hoe zo, het start van het proces,
ik herinner hem een beelden van televisie van vorig jaar
aan de rechtbank van Hasselt, waarbij al die advocaaten aan toe komen,
waarbij dat die reuzigommers toekomen.
Er is toch al een proces geweest, denk je die misschien?
Ja, inderdaad, er is een proces geweest
of liever een proces gestart in eerste alig in Hasselt.
Die 18 reuzigommers tekenende present zijn daar ook verhoord
door de rechtbankvoorzietster,
maar voor de twee procureurs eigenlijk aan hun voordering konden beginnen,
zeggen welke strafijzen willen formuleren tegen elke reuzigommers afzonderlijk,
is het proces onholt gezet.
En waarom? Wie heeft dat proces dan precies toeken en willen gestoken?
Welk dat is een heel juridische technische uitleg,
maar in mensentaal komt het erop neer dat op een bepaald moment
de indruk is gewekt dat de rechtbank enkel zou kunnen oordelen
over een bepaald deel van die tweedaagse doop.
En op een afgestes schetsen die doop, die duurde twee dagen.
Er waren twee delen, eerst herinner ik me op dag één,
een zeer zware kant dus in Leuven.
En dan dacht twee natuurlijk, dat weten we allemaal,
zij zijn aan vorselaar getrokken aan de blokgut.
En daar moest Zandadia Samen met twee andere jongens
in een putplaats nemen en is daar meer dood aan levend uitgekomen.
En het is alleen over dat tweede deel dat er echter een oordeel wauw vallen.
Ja, het was een discussie tussen wat er op het grieffieblad was geacteerd,
wat de procureurs aan kwalificaties zeiden
en wat de voorzitter meende dan dat zij juridisch kon doen.
Maar daar komt het wel op neer. Het zou enkel over het tweede deel gaan.
En dat is natuurlijk een juridische noodrem
die dan de advocaten van de nabestaanden trokken.
Dat is de familie van Zandadia.
Ja, dat is Sven-Marie en Nathalie Buissereb, bijvoorbeeld.
En dat zij meenden van, oh, we gaan hier misschien bepaalde reuzigommers

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 91. Papa Papis Dia: "Ik wil de Reuzegommers recht in de ogen kijken."

niet kunnen gestraft worden.

En waarom vindt zij het zo belangrijk
dat het proces over de twee dagen gaat
en niet alleen over wat er in de put is gebeurd?

Wel, ja, Zedrik, zij zien dat als één gehele de doop start in Leuven
en eindigt met het moment dat hij naar het ziekenhuis wordt overgebracht,
dat is één sequentie waarin al dat niet strafbare handelingen hebben plaatsgevonden.
Dus moet de rechtbank daarover oordelen.

En het zou in hun optiek niet correct zijn
dat je bijvoorbeeld enkel oordeelt van wie heeft de visolie toegediend
aan die put in voorselaar.

Er is voor dien van alles gebeurd
dat mogelijk een invloed heeft gehad op de toestand van Sanda Dië.
Zij kon zich, zij de rechtbank enkel uitspreken,
over de feiten te voorselaar.

Het is tegen deze beslissingen
dat wij gehoorbehoep hebben aangetekend.

Men kan niet oordeelen over een half doop ritueel.

Dus dat proces is toen stilgelegd, er is nooit een vonis gekomen
en nu moet dat proces gewoon helemaal opnieuw gedaan worden?

Wel, ja, we zaten in eerste aanleg in Hasselt.

De proces is onthold gezet, we zijn naar Antwerpen verhuist
nu naar het Hof van Beroep.

En dat wil zeggen, Sederg, dat we meteen een graad hoger zijn gegaan.

Er komt meteen een beroepsproces.

En dat heeft wel consequenties, want dat impliceert dat de reuzegommers,
ik geef een hypothetisch voorbeeld,
één van de reuzegommers krijgt drie jaar cel met uitstel,
is niet akkoord met het vonis in Hasselt.

Die had beroep kunnen aantekenen, we waren naar Antwerpen gegaan
en had zijn verdediging opnieuw anders, beter, slechter kunnen voeren.

Ja, maar nu, dat wil eigenlijk gewoon als consequentie zeggen,
als een reuzogomer hier veroordeeld wordt,
dat hij geen tweede proces kan vragen.

Nee, het is erop of onder.

Er is een mogelijkheid, theoretisch, om nog naar het Hof van Cassatie
te stappen wegens procedurefouten, maar die kans is klein.

Het is zo vaak onjes.

Wees niemand die mij heeft contacteerd
en dat was de eerste keer dat ik die beelde zelf heb gezien.

Niemand heeft mij een mening gevraagd.

Ik vind dat schandalig dat mensen zeggen dat de ouders
heel toestemig ze geven.

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 91. Papa Papis Dia: "Ik wil de Reuzegommers recht in de ogen kijken."

Voilà.

We horen hier een geluidsfragment van onze collega's van de VRT, waar de vader van Sanda Dia die boos is, die geschandaliseerd is.

Het is een fragment van het begin van het proces

en dat ging over dat vlak voordien er beelden uit strafdossier op televisie vertoond waren, gelekt waren.

En dat waren beelden over de doop zelf.

Beelden die gemaakt zijn tijdens de doop en waarop te zien was hoe Sanda Dia in de put aan het leiden is, aan het afzien is.

Ja, beelden eerst in leuven, als je hem ziet waggelen en heel dronken.

En dan in de laatste beelden van Sanda Dia in de put.

En dat was hoogst confronterend voor de familie,

omdat zij hadden de mogelijkheid tijdens het onderzoek

om die beelden te bekijken, maar ze hebben dat nooit aangedurfd, omdat ze dat veel te emotioneel vonden.

En dan werden die beelden plots uitgezonden aan de vooravond van het proces.

En ze waren van de kaartredo.

En is toen aangekondigd dat er een onderzoek naar zou geopend worden naar het lekken van die beelden?

Weet je hoe dat onderzoek is afgelopen?

Ja, ik kende me nog toen in de zalen de rechtszaak starten.

En het eerste kwartier ging het puur over wie heeft die beelden gelekt en wat een schande en iedereen schreeuwde moot en brandt.

Maar ja, tot mijn verbazing is dat nooit uitgeklaagd.

Dat ging allemaal tot op het bot onderzocht worden.

Maar voor zover we weten, is niemand van degenen die het zou kunnen gelekt hebben ooit vormeel op de vingers getikt.

Ik herinner me eigenlijk vooral de aloep

nadat het proces dat eigenlijk één lange juridische leiders weg was.

Het vakaten die met elkaar in ruzie lagen,

rechters die gevraagd werden, uitstel na uitstel,

beelden die dus gelekt werden, is dat iets wat opnieuw te wachten staat

nu dat het proces in Antwerpen start.

Dat is de vraag van 1 miljoen.

De familie hoopt natuurlijk van niet.

Die wil dat het vooruitgaat, dat het proces niet start

met een juridisch manneuver, waardoor het weer uitgesteld wordt.

En eens het proces bezig is, willen zij dat het snel vooruitgaat.

Ze kijken niet echt uit naar het proces.

De familie wil vooral dat het proces vooruitgaat

en snel achter de rug is.

Maar zij hopen op een veroordeling, vermoet ik.

Natuurlijk, al is het mij naal, die gesprekken nog niet duidelijk.

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 91. Papa Papis Dia: "Ik wil de Reuzegommers recht in de ogen kijken."

Wat zijn u precies willen?

Er zijn geen tafelspringers die zeggen
van die reuzigommers moeten minimaal zoveel jaar zelf krijgen
en die moeten de facto naar de gevangenis.

Daar is het hen niet per se om te doen.

En dat gaat ook, denk ik, niet meer gebeuren.

Ze willen een hoeklischee, dat klinkt zeerlijke gerechtigheid.

Ze willen een duidelijk signaal van justitie.

Nu moet weten ze, geen van die reuzigommers heeft ooit
maar één dag in voorrechten is gezeten.

Het zal ongetwijfeld op het proces ook gaan over de jeugdige leeftijd,
over het feit dat die reuzigommers hun leven op de rails hebben.

Dat ze allemaal een carrière hebben.

Maar dat is allemaal speculatie.

We moeten zien wat het proces heeft.

Ik herinner me van onze vorige podcast
dat de hamvraag op het proces vooral was.

Wie heeft de visolen gegeven aan standaardia?

Is dat nog altijd iets dat speelt of is dat ondertussen uitgeklaagd?

Nee, dat is helemaal niet uitgeklaagd.

En dat is, zeg maar, de hamvraag van het proces.

Dat was in Hasselt zo, en dat ze in Antwerpen niet anders zijn.

Want ja, dat is de vraag.

Op een bepaald moment wordt standaardia naar het ziekenhuis overgebracht
en blijkt er liest 114 gram zout in zijn lichaam te zitten.

Zijn oranen hebben het begeven.

En dat is deels het gevolg van het toedienen van liters visolie.

Dus is de vraag, ook naar de strafijs,

wie van die reuzigommers heeft die visolie toegediend?

In Hasselt heb jij die acht reuzigommers één voor één.

Jim, zien, getuigen, ze hebben allemaal verteld wat ze gedaan heeft.

Niemand van die 18 heeft gezegd, ik was het.

Nee, en al ligt het, zullen er meerdere reuzigommers geweest zijn
die die visolie hebben toegediend, hè?

De vraag is natuurlijk, wie heeft dat grote aandeel
van die visolie in de mond om het kruid te zeggen
of in de keeliever van standaardia gegooit?

En gaan we dat in Antwerpen wel te weten komen?

Wel, dat is het enige wat de familie echt wil,
en dat er een bekentenis komt,

dat daar iemand van die reuzigommers rechts staat
en zegt van, kijk, inderdaad, ik was het.

Maar in Hasselt is gebleken

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 91. Papa Papis Dia: "Ik wil de Reuzegommers recht in de ogen kijken."

dat er op dat vlak een zekere omerta in die groep heest.
Pieter, we hebben het bij het begin van deze podcast al aangehaald.
Jij bent de afgelopen weken met de familie van standaardia
voor het eerst naar Vorslaar geweest,
naar de plek waar standaardia in de put mishandeld is.
Het hele verhaal kunnen we morgen ook lezen
in onze weekendbijlagen nu, de weekendbijlagen van het nieuwsblad.
Maar vertel eens, welke indruk heb jij daar precies van overgehouden?
Het is moeilijk samen te vatten, dat zeer ik in een paar zinnen,
want het was heel emotioneel beladen.
Ik had het misschien zelf ook wel wat onderschat.
Het is zo aan die ontmoeting gaan,
verschillende jaren aan vooraf dat je contact hebt met die familie.
Dat is natuurlijk een band die je opbouwt.
En op een bepaald ogenblik zei hij, Pieter, kijk, ik moet naar Leuven,
ik moet naar Vorslaar, ik moet met mijn eigen ogen zien
waar standaardia zijn laatste dagen van zijn leven heeft doorgebracht.
Waar ik met het laatste heb gezien in levende lijven.
Hij wou dat absoluut voor het proces gezien hebben.
En heeft dat jou gevraagd om mee te gaan?
Ja, en dan zijn we dus naar Leuven en naar Vorslaar gegaan.
In Leuven zijn we langs Albatros geweest,
waar het eerste racistische incident met zijn zo'n plaats vond.
We zijn naar zijn kot geweest, we zijn naar het vismarkt geweest,
waar hij het laatst echt fysiek gesproken heeft, face-to-face met zijn zo'n.
We zijn naar café in de boel gegaan uit, bevaamde café
waar de reuzigommers eigenlijk elke zuipavond starten
en waar ook het eerste inwijdingsritueel van Sandadia als schacht heeft plaatselen.
En wist je van dat café wie die man was naast jou?
Want het is misschien nu...
We zijn vier jaar later, er zal een ander publiek zijn,
maar bon, iedereen weet wel wat er in dat café gespeeld heeft.
Wel, het antwoord is eigenlijk simpel,
zeer ik Papis weigerde één voet in de boel te zetten en hij was op de dorpel,
heeft hij lang naar het café staan staren.
En het was eigenlijk jammer voor hem, want er heeft heel lang een beeld in is van Sandadia
op de muur geprikt, maar die is recent overschilderd.
Buiten op het café, niet door het café zelf gedaan voor alle duits.
Nee, niet door het café zelf gedaan.
Maar het zwaarste moment of het meest emotionele moment was, denk ik,
in Vorslaar en dat hebben jullie voor het laatst gehouden.
Ja, en na de passage in Leuven heb ik hem gevaart,
zeg ik, Papis, wil je nog naar Vorslaar?

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 91. Papa Papis Dia: "Ik wil de Reuzegommers recht in de ogen kijken."

Want die is emotioneel beladen voor u en dat wou er absoluut naartoe.
En dus we zijn naar Vorsaar gereden, dat is moeilijk te vinden plek,
eigenlijk, hoewel die pijn naast de auto snelweg ligt,
maar Blokkut Cardon is eigenlijk relatief goed verborgen.
En ja, wat mij enorm frappeerde was toen we uitstapten,
sloeg de sfeer meteen om.
Dat was een zekere luchtigheid in de autoriet naar daar,
maar van het omogenblik dat we de plek betraden waar zijn zoon,
zeg maar, om met leven eens gekomen is,
weliswaar pas twee dagen later officieel overleden,
ja, dan werd de hele emotioneel.
Het was zo'n mix van radeloosheid, frustratie,
huilend ook, kwaadheid, en hij wou eigenlijk met rust gelaten worden.
Misschien kunnen we naar een aantal fragmenten even luisteren.
Moi, là, je zit hier met mijn vest.
Jefroy, het is dood, het is dood.
Hoe kan je iemand in deze conditie laten liggen?
Je kan het niet zeggen.
Je kan het niet zeggen, je kan het niet zeggen.
Je kan het niet zeggen dat je iemand hier, een noord,
in plaats van in de hoogte, in deze unitie...
Moi, jefroy, daar waar ik ben, in dat moment waar ik jou spreek, jefroy.
Het is duur om hier te zijn, hè?
Het is duur.
Het is hier dat ze de beslissing hebben, maar het is heel te laat, we hebben een d'accord.
Dat is in het hospital, het is hier.
Ze waren hier allemaal.
We hebben niet even de beslissing gekregen, hij weet niet wat we moeten doen.
Pieter, we zijn hier.
Een vader die radeloos is en die niet kan vatten.
Zeker, je moet weten, ik heb maar bepaalde fragmenten gekozen
die in de podcast mogen, net omdat het zo emotioneel beladen was
en zo confronterend.
Wat mij ook opviel, was dat hij meteen ook over de koude begon.
Het is begin maart, het was kou, er was een lichtzonnetje,
maar toch was het kou op die plek.
Hij zei mij van Pieter, kijk, ik heb hier een vest aan, we hebben kleren aan,
en toch is het kou, en hij maakte meteen het brugje naar zijn zoon
die half naakt doorweekt in die put zat.
En wanneer was de doop?
De doop was in december, dus drie jaar eerder, toen was het amper vier graden,
urenlang in die ijskoude put.
Ja, en hij zag die flitzen van zijn zoon in die put,

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 91. Papa Papis Dia: "Ik wil de Reuzegommers recht in de ogen kijken."

en hij vond dat zo, zo confronterend en zo hard,
en hij zei van, kijk, Pieter, hoe is dat nu in godsna mogelijk?
Dat je iemand hier als een dier behandelt,
dat je zo'n fragiel iemand als Sanda, urenlang hier aan zijn lot overlaat,
terwijl je gezellig verder, hier tien tallemeters verder
aan een warm kampvuur ziet, dat kan ik niet vatten.
Voor mij is dat onbegrijpelijk.
En zijn jullie daar lang gebleven?
Wel, wat aan het voorhand, had u niet afgesproken
hoe lang we daar gingen blijven, en ik denk een half uurtje niet totaal.
Er is eigenlijk heel weinig gezicht, zijn verdienend mak was er ook bij.
En dat was wel nodig, want je voelde dat die emoties te groot werden voor hem,
en hij zonder de sigafes, bijvoorbeeld opvallend,
ook gaan bieden op een bepaald ogenblik in die afstandse blokhut.
En nadien heeft hij dan een roze struikje geplant op de plek
waar de put vroeger was.
Waarom roze struik?
Ja, omdat hij zoiets had van, kijk, hier moet niet leven groeien en bloeien.
En dit is, moet je weten, in Senegal ook een appelboom geplant.
Voor hem is dat een soort, ja, een nieuw leven,
een soort herinnering aan Sanda.
En ja, hij is met zijn schopje en zijn vleesje water
die roze struiken gaan planten.
En dat was zijn moment om even alleen te zijn op die plek.
En nadien zijn hij vazie, we zijn hier weg.
Ik ben, het heeft mij ergens opgelucht dat ik hier was,
maar ik denk niet dat ik hier ooit nog terug kom.
Het lijkt me een zeer intense beleefd, een heel intense moment.
Ik herinner me ook van op het proces in Hasselt.
Ja, het werd daar meer dan te veel, het is een zeer emotionele man ook.
Ja, als ik die boosheid, die frustratie, dat zit heel diep.
We zijn 4,5 jaar verder, maar dat is nog altijd even erg als toen
die de constructie uitkwam van wat er echt gebeurd was met zijn zoon.
En ja, ik voel hem dat papies in antwerpen wel sterke kunnen houden.
En hij zei, ik ga dat proberen, maar dat zal heel heel moeilijk zijn.
Ja, wat hij ook heel hard tegen de borst stoot,
Celik was op het proces in Hasselt, bijvoorbeeld,
dat die 18 reuzigommers oprecht, of niet oprecht, hun spijt betuigden,
ten opzichte van hem en de rest van de familie,
maar dat er eigenlijk amper reuzigommers de moeite deden om zich om te draaien
en hem rechtstreeks aanspraken.
Ze stonden met hun rug naar hem.
En hij vond dat zo laf en hij zegt van, kijk, op het proces,

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 91. Papa Papis Dia: "Ik wil de Reuzegommers recht in de ogen kijken."

als hij mij vragen moet nemen, zal ik het nemen
en ik zal die reuzigommers recht in de ogen kijken.
Pieters, jij gaat het proces voor ons volgen,
het proces van de 18 reuzigommers hier in antwerpen.
Maar er is deze week nog iets gebeurd, nog iets opmerkelijk.
Er is ook het doek gevallen over andere befaamd proces,
een proces waarbij je enkele weken geleden pas een podcast over gemaakt hebben,
namelijk het proces over de spectaculaire diamantroof op zaventem.
Ja, zeg maar, Gerust, de roof van de eeuw op de luchthaven.
Ja, een woensdag kende dat proces een wel heel opvallende apotheose, vond ik.
Ja, scissors is misschien een gepasterd woord.
En voor wie de podcast niet helemaal beluisterd heeft,
het gaat over de diamantroof op zaventem van exact tien jaar geleden
of bijna exact tien jaar geleden, namelijk in februari 2013,
zijn er acht mannen de tarmak van de luchthaven van zaventem opgestormd.
Ze hebben toen een vliegtuig beroefd
en ze zijn toen gaan lopen met 37 miljoen euro aan diamanten.
En al tien jaar is de vraag, wie waren die overvallers?
Er is al al eens een proces overgevoerd, namelijk een aantal jaar geleden,
zijn er maar liefst 18 mensen voor de rechter verschenen
die allemaal ervan verdacht worden
dat ze deel uitmaakten van de bende die die overval gepleegd heeft.
En die zijn toen allemaal vrij gesproken.
Dat was heel opmerkelijk.
Er is toen één man eigenlijk veroordeeld op een andere proces,
Mark Bertoldi.
Hij wordt door het gerecht gezien als het brein van de bende.
Hij is uiteindelijk ook voor die overval vrij gesproken.
Hij is enkel veroordeeld voor de heling van de diamanten.
Maar nu, dit jaar, is er een proces en beroep gestart.
Dat ging over vier mensen.
Het gerecht heeft even van strategie veranderd.
Ze hebben uiteindelijk vier mensen voor de rechtergedaagd
van wie ze zeiden dat ze konden aantonen
dat die vier wel degelijk de overval gepleegd hebben.
Maar het is niet gelukt.
Die vier zijn opnieuw vrij gesproken door het Hof van Beroep in Brussel.
Want de rechter vindt dat er te weinig bewijzen zijn
dat zij effectief iets met die roof te maken hebben.
Dat klinkt als een grote blamage voor het gerecht.
Een sneeuw voor al die onderzoekers die daar jarenlang op gewerkt hebben.
Sirik, ja, kan er nu nog iets gebeuren?
Wel, de feit is dat binnen één jaar de verjaring optreedt.

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 91. Papa Papis Dia: "Ik wil de Reuzegommers recht in de ogen kijken."

Dat wil zeggen, binnen één jaar kunnen de overvalers niet meer gestraft worden en wil ook zeggen dat het gerecht dat de speulers nu nog exact één jaar de tijd hebben om te zoeken wie de overval dat wel gepleegd heeft. Oké, Sirik, bedankt om dat hier even te komen uitleggen. Graag gedaan, Pieter, en we gaan elkaar een week niet zien, denk ik, want jij gaat naar Antwerpen, jij gaat het proces daar. Een week volgen, ik vermoed dat we alles gaan kunnen volgen in de krant op de website en in de app. Denk het wel. En misschien ook wel in een volgende aflevering van De Stemmen van Assisen, tot volgende week. Dit was De Stemmen van Assisen, een podcast van het nieuwsblad. De stemmen waren deze week van Pieter Huiverigs en van mezelf, Sirik Lagast. De montage gebeurde door Benjamin Hertogs van House of Media. En de productie was in goede handen bij Rudus Metz en Bert Huivert.